

1. Od žarke tak-nut lju--ba- vi u spi-lju Fra-- njo

kri--je se, da ondje bu--de si-- gu - ran

od buke svijeta tašto-- ga. O šu-me ti- he, ka- kva

ste ču-de-sa vi pro-ma- tra- le i djela, što u

za- ti- šju samo-će sve- te nasta- še.

2. Ne, već slavom blaženom
Ne zasja nikad pustinja:
Stanara noseć takova
Od sreće kliču planine.

O kolikim jw suzama
Natapo šumska bespuća,
Onuda tužno cvileći
Ko turobna golubica.

3. Na jednom digo žarki duh
Sa zemlje u vis tijelo mu
Ko grumen da poletio
Iz jasna ognja živoga.

O blaženoga zaklona,
Gdje glasnik dana popijeva
Po rajskim blaži zvucima
I sluh i grudi tjeskobne.